

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΕΚΦΡΑΣΗΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 15
www.koinonikainotomia.gr

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2018

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΗ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ
«ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ»

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΣΤΙΣ 31 ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ ΠΟΥ ΕΧΕΙ 31 ΗΜΕΡΕΣ

Η σύγχρονη πραγματικότητα

Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

[...] ζούμε το τώρα, δεν μπορούμε να ελπίζουμε για το μετά. [...] Προς το παρόν υπάρχει ένας μονόδρομος.

[...] Γιατί τα βλέπω πολύ δυσοίωνα τα πράγματα για τους νέους σήμερα.

[...] Δηλαδή μπορώ να οραματίζομαι, αλλά όταν βλέπω την κατηφόρα, είναι και εξοργιστικό, έτσι;

Εμείς πρόσφατα περάσαμε μία οικογενειακή, έτσι δύσκολη κατάσταση [...] Δεν υπάρχει σύστημα υγείας, δυστυχώς. Πρέπει να είσαι συνεχώς με το χέρι στην τσέπη ...

[...] Σήμερα έχεις, αύριο δεν έχεις, εδώ που έχουμε κατακτήσει. Δεν ξέρεις τι σου ξημερώνει την άλλη μέρα.

ΤΑ ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΑΡΝΗΤΙΚΗΣ ΚΡΙΤΙΚΗΣ - 1

Η απαξίωση του κράτους, η απώλεια εμπιστοσύνης στην πολιτεία

Η αβεβαιότητα για το μέλλον, η αίσθηση αδιεξόδου, η αδυναμία προγραμματισμού για το αύριο

Η ανεργία, η έλλειψη θέσεων εργασίας, η επαγγελματική ανασφάλεια

Ο κοινωνικός αποκλεισμός, η στέρηση της πρόσβασης σε κοινωνικά αγαθά, η υποβάθμιση της ποιότητας ζωής

Η οικονομική επισφάλεια, οι περικοπές μισθών, η ανισοκατανομή των φορολογικών βαρών

ΤΑ ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΑΡΝΗΤΙΚΗΣ ΚΡΙΤΙΚΗΣ - 2

Η αδυναμία στήριξης της νεότητας, η διακύβευση του μέλλοντος της νέας γενιάς

Η χαλάρωση των κοινωνικών δεσμών, η διάρρηξη των κοινωνικών σχέσεων, η αποδόμηση της κοινωνικής συνοχής, το έλλειμμα επικοινωνίας

Η δυσλειτουργία των δημοσίων υπηρεσιών, η ταλαιπωρία στην καθημερινότητα των πολιτών

Ο υπερκαταναλωτισμός, ο υπερδανεισμός

Η ανάμιξη ενός ξένοιαστου παρελθόντος, η ακουσία σύγχρονων προτύπων

ΟΙ ΕΠΙΘΥΜΙΕΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

[...] Εγώ αυτό που θέλω είναι πιο πολλή κοινωνική δικαιοσύνη απέναντι στους συμπολίτες μου, στους συνανθρώπους μου, είναι αυτή που έχει χαθεί σε αυτό που περνάμε τώρα, σε αυτό το διάστημα.

[...] Εγώ θέλω, ως κοινωνία ίσως, γενικώς να υπάρχει δικαιοσύνη ως προς όλους και ισότητα. Να έχουν όλοι τις ίδιες ευκαιρίες. Νομίζω ότι αυτό που λείπει αυτή τη στιγμή απ' όλους κυρίως είναι προοπτική για το μέλλον, ελπίδα για το μέλλον.

[...] Και να υπάρχει αξιοκρατία. Πρέπει να υπάρχει.

[...] Πρέπει εμείς οι ίδιοι να αποβάλλουμε από μέσα μας και να πούμε ότι μόνο εμείς υπάρχουμε. Κανένας άλλος [...]

[...] το ιδανικό μπορεί να στηρίζεται στο παρελθόν ας πούμε. Όπως γνωρίσαμε τη Δημοκρατία του Κλεισθένη, του Περικλή, τη Σεισάχθεια [...]

[...] Να υπάρχει αξιοκρατία. Να δίνονται [...] περισσότερες ευκαιρίες σε όλους. Να υπάρχει σεβασμός και ευγένεια, κάτι το οποίο θεωρώ ότι δεν έχει εξαλειφθεί, αλλά έχει μειωθεί σίγουρα.

[...] Και να υπάρχει μέλλον για τους νέους ώστε να μπορέσουν να συνεχίσουν, να μπορούν να κάνουν οικογένεια και να συνεχίσουν τη ζωή τους.

ΤΑ "ΣΥΣΤΑΤΙΚΑ" ΤΗΣ ΙΔΑΝΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

Σε αξιακό / ηθικό επίπεδο

Αξιοπρέπεια
Ανθρωπιά
Κοινωνική Δικαιοσύνη
Ισότητα
Αλληλεγγύη
Αξιοκρατία
Κοινωνική συνοχή
Δημοκρατία
Προστασία νεότητας
Σεβασμός
Συνέπεια
Ευγένεια

Σε ψυχολογικό / συναισθηματικό επίπεδο

Αγάπη
Ψυχική ισορροπία
Αυθορμητισμός
Επικοινωνία
Αισιοδοξία

Σε επίπεδο καθημερινότητας

Ιατρική περίθαλψη
Δημόσια δωρεάν παιδεία
Ασφάλεια
Επαγγελματικός προσανατολισμός
Περιβάλλον
Θέσεις εργασίας
Δημόσια αγαθά
Οργάνωση πόλεων
Δίκαιη φορολόγηση
Προσβάσιμες συγκοινωνίες

ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΝΟΜΟΘΕΤΕΣ - ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ

Για μένα ο συνδυασμός πράξης και θεωρίας είναι ο ιδανικός, αφού μιλάμε για ιδανικά σήμερα.

[...] εάν στη βουλή γίνει ομάδα εργασίας, και το ποιοι θα μούνε στην ομάδα εργασίας, δηλαδή θα μπει κι ένας εκπρόσωπος του ΙΚΑ για τα ασφαλιστικά θέματα, ο οποίος δεν θα είναι μονάχα ο διευθυντής, αλλά θα είναι και ο υπάλληλος που δουλεύει στις συντάξεις ή ο υπάλληλος του λογιστηρίου που δουλεύει, ώστε να ξέρει τον κύκλο της εργασίας στο κάθε θέμα [...]

[...] να αντιπροσωπεύει και μια ομάδα του κόσμου. Του λαού. Να είναι γνώστης των προβλημάτων[...]

[...] και ο λαός που λέμε με τις εκλογές ψηφίζει, αναγκάζεται και να ψηφίσει κάποια πρόσωπα, επειδή ψηφίζει το συγκεκριμένο κόμμα, λούζεται και τα πρόσωπα που το ακολουθούν, άσχετα αν θεωρεί ότι υπάρχουν αξιόλογα πρόσωπα σε άλλα κόμματα.

[...] να έχουνε την αξιοπρέπεια, γιατί πρέπει να έχουνε την αξιοπρέπεια, γιατί περί αξιοπρέπειας πρόκειται, να παραδεχτούν: δεν μπορώ να τα καταφέρω, δεν μπορώ να λύσω το πρόβλημα, έκανα λάθος, έκανα πολλά λάθη, να σηκωθούν να το πουν από μόνοι τους. Δεν είναι κακό. Δεν είμαστε τέλειοι.

[...] Δηλαδή να ψηφίζουμε ένα άτομο βάσει των προσόντων του και όχι ας πούμε βάσει του κόμματος που αντιπροσωπεύει.

Εγώ θα ήθελα αυτοί που βρίσκονται στα δημόσια αξιώματα να είναι άνθρωποι ικανοί, που έχουνε και τις γνώσεις και την εμπειρία για κάθε αντικείμενο.

- ✓ Απαιτείται συνδυασμός αποδεδειγμένης θεωρητικής και εμπειρικής επάρκειας.
- ✓ Η ακαδημαϊκή γνώση πρέπει να συνοδεύεται από εργασιακή εμπειρία, σαφή αντίληψη της κοινωνικής πραγματικότητας και διοικητικές ικανότητες.
- ✓ Οι πληροφορίες για το θεωρητικό και εμπειρικό υπόβαθρο των υποψηφίων θα πρέπει να διαχέονται στο κοινό, αφού προτάσσονται ως βασικά κριτήρια επιλογής.
- ✓ Η κομματική ταύτιση ως κριτήριο επιλογής υποψηφίων παρουσιάζεται καταφανώς αποδυναμωμένη.

- ✓ Επιβάλλεται να μπει "φρένο" στην αλίευση υποψηφίων από τις κομματικές δεξαμενές.
- ✓ Εκφράζεται η ανάγκη για εκλαΐκευση του πολιτικού προσωπικού και κατάργηση των πολιτικών υποψηφιοτήτων ελίτ και της οικογενειοκρατίας στην πολιτική.
- ✓ Αναζητούνται εκπρόσωποι από όλες τις κοινωνικές ομάδες, από όλα τα πεδία της κοινωνικής δομής.

- ✓ Ο εκπρόσωπος οφείλει να λογοδοτεί στο εκλογικό σώμα και να ελέγχεται καθ' όλη τη διάρκεια της θητείας του.
- ✓ Ο πήχης των προσδοκιών τίθεται σε ρεαλιστική βάση, περιθώρια λάθους αναγνωρίζονται, ωστόσο απαιτείται δημόσια ανάληψη ευθυνών και πολιτική ευθιξία.
- ✓ Σε σχέση με τη θητεία, αν και χρονικά οριοθετημένη (ως χρονική διάρκεια θητείας, η τετραετία δεν υπόκειται σε ισχυρή αμφισβήτηση), θα πρέπει να διατίθενται δυνατότητες ευελιξίας είτε στην κατεύθυνση της παύσης (σε περιπτώσεις αυθαιρεσιών) είτε στην κατεύθυνση της συνέχισης (σε περιπτώσεις πραγματοποίησης ικανοποιητικού έργου) της παραμονής στο βουλευτικό αξίωμα.

ΤΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΙΔΑΝΙΚΟΥ ΝΟΜΟΘΕΤΗ

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ «ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΩ»

Εγώ πιστεύω ότι στους πολίτες θα πρέπει να ξεκινάει να δημιουργείται ένας νόμος, που θα ψηφίζουνε απλά αυτοί που εκλέγουμε.

Εμείς να δημιουργούμε, να δημιουργήσουμε την κοινωνία που θέλουμε, όπως τώρα που συζητάμε, που συμφωνήσαμε σε πολλά πράγματα. Να την δημιουργούμε εμείς, να φτιάχνουμε το πλαίσιο μέσα από τις μικρές κοινωνίες, τις πλατείες, το οπδήποτε, αυτό που μας εκφράζει. Και από κει και πέρα, με κάποιο τρόπο να δίνεται προς τα πάνω, και να καταχωρείται και να ψηφίζεται. Απόλυτη δημοκρατία.

[...] Δηλαδή οι Δήμαρχοι κατά κάποιο τρόπο εκφράζουν ακόμα περισσότερο εμάς. Οπότε, μία μέρα να μαζεύονται κάποιοι να πηγαίνουν στη βουλή, οπότε να μεταφέρουμε κάποια προβλήματα ας πούμε.

Θεωρώ ότι η απόλυτη δημοκρατία έρχεται από κάτω προς τα πάνω, κι όχι από πάνω προς τα κάτω.

Η ομάδα συζήτησης κατέληξε σχεδόν ομόφωνα σε ένα κυρίαρχο αίτημα: το δημόσιο χαρακτήρα της νομοπαραγωγικής διαδικασίας.

ΤΟ ΑΙΤΗΜΑ ΑΓΙΑ ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗ

Η νομοθέτηση επί του παρόντος γίνεται αντιληπτή ως μια «κλειστή» διαδικασία, στην οποία ο πολίτης λαμβάνει μέρος μόνο δια μέσου της συμμετοχής στις εθνικές εκλογές.

Η λαϊκή συμμετοχή στη νομοπαραγωγή δεν ταυτίζεται ρητά με τη συμμετοχή στην εκτέλεση της απόφασης, αλλά τοποθετείται κυρίως στο στάδιο της προπαρασκευής του νόμου και αποκτά τη μορφή δημόσιας διαβούλευσης.

ΤΟ ΣΤΑΔΙΑ ΤΗΣ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ

Η ιδανική διαδικασία νομοπαρασκευής χωρίζεται σε δύο φάσεις:

A) τη φάση της δημόσιας διαβούλευσης, με την κατάθεση προτάσεων από τους πολίτες

B) τη φάση της αξιολόγησης των προτάσεων και της λήψης αποφάσεων από τους εκπροσώπους.

ΑΞΟΝΕΣ & ΠΡΟΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

[...] Δηλαδή, να δει που πηγαίνουν τα λεφτά, να υπάρχει ένας έλεγχος, και κάποια ανάλογη τιμωρία, ή δήμευση περιουσίας ή φυλακή, και οι διαδικασίες οι δικαστικές θα γίνονται πιο γρήγορα κάπως. Δηλαδή εν ανάγκη να γίνονται πολλά δικαστήρια [...]

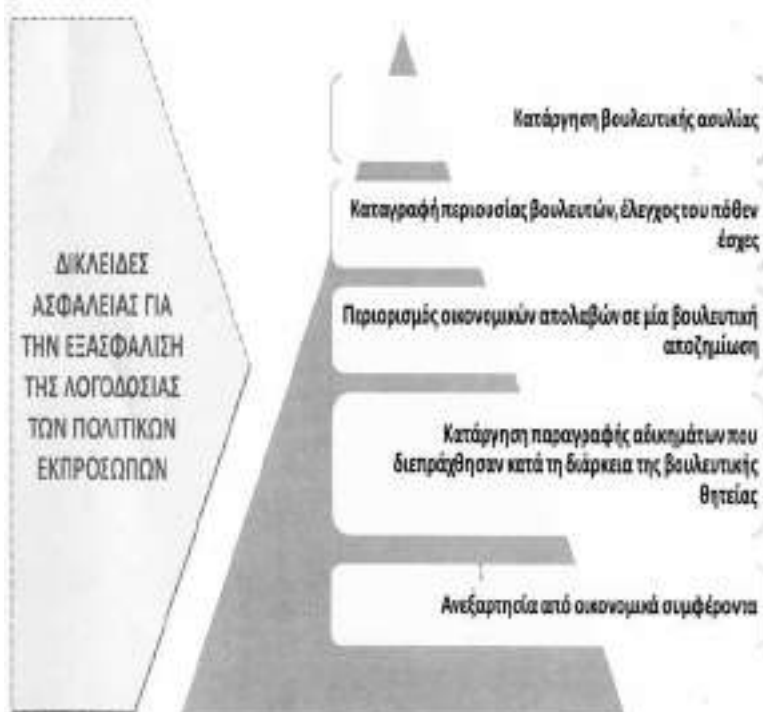
[...] Οπότε θα μπορούσαν να υπάρχουν κάποιοι άνθρωποι [...] οι οποίοι θ αξιολογούν ανά τακτά χρονικά διαστήματα.

Αυτός που θα έρθει να ελέγξει πρέπει να είναι ευσυνειδητός.

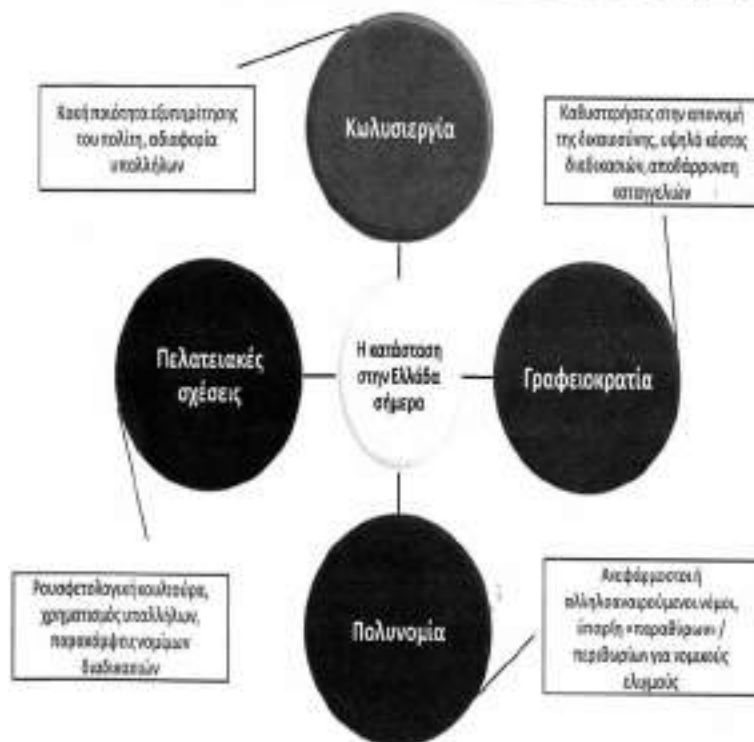
Δεν ξέρω αλλά πιστεύω πως θα πρέπει να υπάρχει έλεγχος, να υπάρχει επίπληξη, αλλά να υπάρχει και ανταμοιβή μετά σε αυτόν που προσφέρει πραγματικά. Δηλαδή να υπάρχουν κίνητρα, ώστε να κάνει κανείς σωστά τη δουλειά του.

[...] και εμείς οι πολίτες πρέπει να γίνουμε πιο συνειδητοποιημένοι, να ξεκινήσουμε πρώτα από τους εαυτούς μας. Δηλαδή να δουλεύουμε πιο ευσυνειδητα, και γενικά σε όλους τους τομείς της ζωής μας να γίνουμε πιο υπεύθυνα άτομα. Να ξεκινήσει από κει και μέσα από την οικογένεια, τη διαπαιδαγώγηση των παιδιών μας, από τα πολύ απλά καθημερινά πράγματα [...]

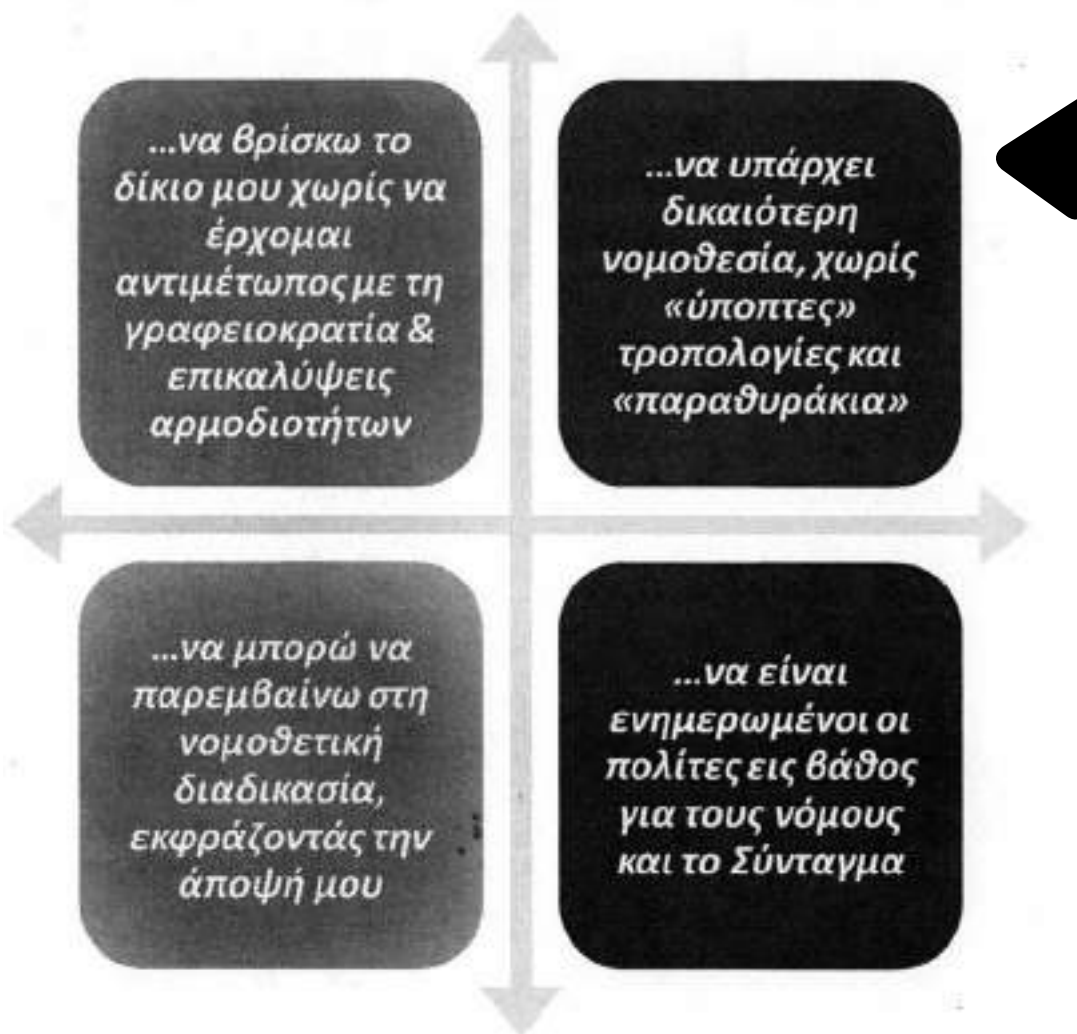
ΕΙΔΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΚΠΡΟΣΩΠΩΝ

Η ΑΝΕΠΑΡΚΕΙΑ ΤΩΝ ΣΥΓΧΡΟΝΩΝ ΜΗΧΑΝΙΣΜΩΝ ΕΛΕΓΧΟΥ

3 + 1 ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΗΡΗΣΗ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ & ΤΗΝ ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

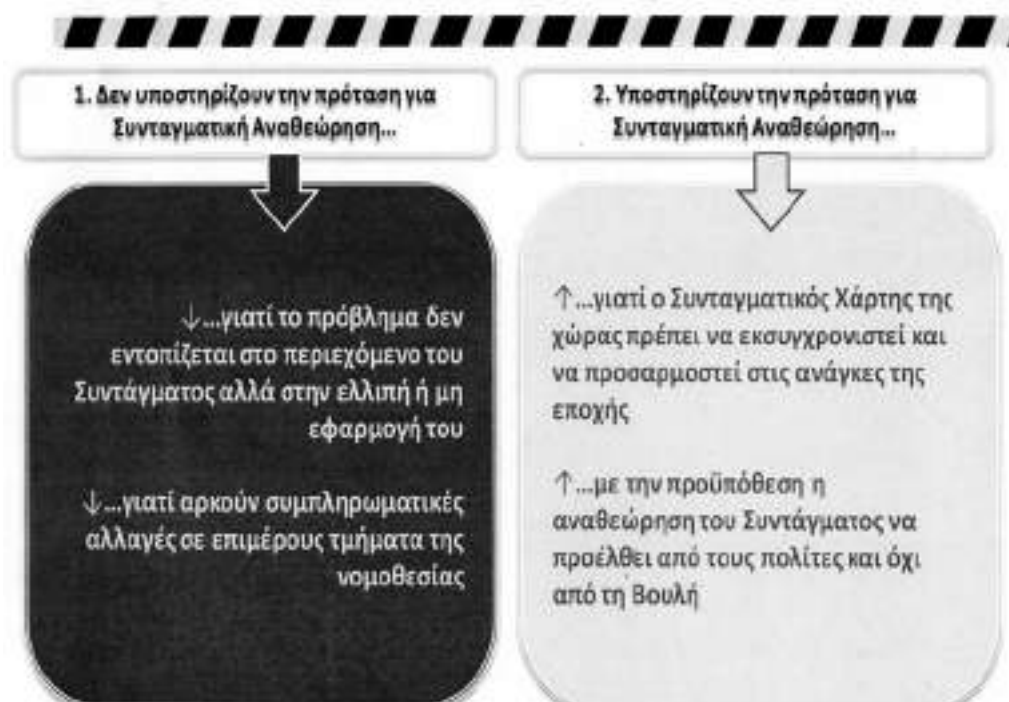
ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Η απαξίωση του πολιτικού συστήματος, η υποβάθμιση της ποιότητας ζωής των πολιτών και τα φαινόμενα κοινωνικής παραίτησης από διεκδικήσεις κοινωνικών αλλαγών, οφειλόμενα εν μέρει στην οικονομική κρίση και εν μέρει σε χρόνιες παθογένειες της δημόσιας ζωής, φαίνεται να ενεργοποιούν τα ανταντακλαστικά των πολιτών στην κατεύθυνση μιας περισσότερο ενεργούς ανάμειξης στην νομοθετική διαδικασία.

Διατυπώνουν προτάσεις για την εξυγίανση του πολιτικού συστήματος ειδικότερα και οραματίζονται ένα αξιόπιστο και αξιοκρατικό σύστημα αξιολόγησης, λογοδοσίας, ελέγχου και διαφάνειας στη δημόσια ζωή, όπου θα εξασφαλίζεται η δικαίωση και ανταμοιβή των ευσυνειδητών και νομοταγών και αντίστοιχα η επιβολή κυρώσεων στους παρανομούντες.

Εμπνεόμενοι/ες από τη σύγχρονη ευρωπαϊκή εμπειρία, αλλά και ελληνικά ιστορικά πρότυπα και με όραμα μια κοινωνία δικαιοσύνης, ισονομίας, αλληλεγγύης, ισότητας και ανθρωπισμού, οι πολίτες προβάλλουν το αίτημα για συμμετοχή στη λήψη των αποφάσεων με τη μέθοδο της δημόσιας διαβούλευσης, κατ' αρχήν σε τοπικό επίπεδο, στην κατεύθυνση της οικοδόμησης μιας σύγχρονης δημοκρατίας *csapo ta κάτω*.

Η ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΚΗ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗΣ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗΣ

ΔΙΑΛΟΓΟΣ: ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΔΑΠΑΝΕΣ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Κάθε πολιτική απόφαση δημιουργεί δαπάνες για το κράτος;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Ναι, γιατί στη Βουλή, ψηφίζουν οι βουλευτές νόμους με τους οποίους λειτουργεί η κοινωνία και το κράτος. Οι λειτουργίες αυτές πάντα δημιουργούν δαπάνες.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Λογικά λοιπόν για κάθε νόμο θα πρέπει να έχουν υπολογισθεί οι δαπάνες που δημιουργεί και βεβαίως από πού θα εισπραχθούν αυτές. Γίνεται αυτό;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: ΟΧΙ πάντα. Αλλά και όταν γίνεται οι δαπάνες είναι τελικά ενδεικτικές, όσο για το από πού θα εισπραχθούν δηλώνουν πάντα: από το Δημόσιο προϋπολογισμό. Είναι νεφελώδης η οικονομική συμπεριφορά της Βουλής. Θέλω

όμως να καταθέσω μία πραγματικότητα. Η Βουλή ψηφίζει νόμους για να δημιουργήσει υποδομές (παιδεία, υγεία, ασφάλειες και κλπ. τεχνικές υποδομές) πάνω στις οποίες στηρίζονται οι πολίτες για να λειτουργήσουν και να αναπτύξουν δράσεις. Συχνά οι πολίτες αναπτύσσουν δράσεις και έρχεται μετά το κράτος να δημιουργήσει στοχευμένες υποδομές, για να υποστηρίξει τις προϋπάρχουσες δράσεις. Τότε οι δαπάνες των υποδομών αυτών μπορεί να φέρουν στο κράτος πρόσθετα άμεσα έσοδα. Εάν οι υποδομές του κράτους προηγούνται της δράσης των πολιτών, τότε οι δαπάνες του κράτους προσδοκούν να καλυφθούν από μελλοντικά έσοδα. Συμπεραίνω λοιπόν ότι από τις υποδομές του κράτους μπορεί να ωφελού-

νται όλοι ή μέρος των πολιτών. Μήπως λοιπόν πρέπει να ερωτήσω με τη σειρά μου, ότι για κάθε δαπάνη είναι σωστό να αναγράφεται στο νόμο ποιοι θα επιβαρύνονται και μάλιστα αναλογικά;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Είναι θαυμάσια η σκέψη σου γιατί όχι μόνο είναι δίκαιο να πληρώνει αναλογικά αυτός που ωφελείται, αλλά και μόνο η υποχρέωση των Βουλευτών να καθορίζουν ποιοι θα πληρώνουν για την κάθε δαπάνη, θα τους υποχρεώσει σε διάλογο με τους πολίτες και θα γίνεται πιο συγκεκριμένο και το ύψος των δαπανών. Και πέραν αυτού, εάν δεν έχει έσοδα το κράτος για να δαπανήσει σε συγκεκριμένες υποδομές, τότε εάν καταφύγει σε δανεισμό πάλι θα έχει ή δεν θα έχει, τη συναίνεση των πολιτών που τους αφορά.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

ΠΡΟΣ ΤΗ ΝΕΑ ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΨΗΦΙΑΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ (ΓΓΨΠ), ΜΙΑΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΨΗΦΙΑΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΜΕ ΓΝΩΜΟΝΑ ΤΗ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ, ΤΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΨΗΦΙΑΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ.

Η κοινωνική καινοτομία καλεί όλους τους φορείς της Κοινωνίας των Πολιτών να συμμετέχουν ενεργά στη χάραξη πολιτικής είτε μέσω της συμμετοχής τους σε διαβουλεύσεις είτε μέσω της κατάθεσης προτάσεων τόσο προς την Κεντρική Διοίκηση, την Τοπική Αυτοδιοίκηση και τα πολιτικά κόμματα στην Ελλάδα και στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η κοινωνική καινοτομία λαμβάνοντας υπόψη τις απόψεις και τις προτάσεις φορέων της κοινωνίας των πολιτών του ΕΕΛΛΑΚ (Οργανισμού Ανοικτών τεχνολογιών) και εννέα ΜΚΟ για την ενίσχυση της ανοιχτής διακυβέρνησης οι οποίες προωθούν τη διαφάνεια και την ενεργή συμμετοχή και ενημέρωση των πολιτών, και καλεί τους αναγνώστες της να στείλουν σχετικές προτάσεις στην Γενική Γραμματεία Ψηφιακής Πολιτικής. (ΓΓΨΠ)

Σύμφωνα με τα παραπάνω οι διαμορφωμένες προτάσεις της κοινωνικής ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑΣ είναι :

Ενίσχυση της Διαύγειας με την κατάργηση των εξαιρέσεων και στόχο την επέκταση της στο σύνολο των πράξεων της δημόσιας διοίκησης.

Επιπλέον, προτείνεται η επέκταση των υποχρεώσεων της Διαύγειας και σε κάθε ιδιώτη που παρέχει δημόσια υπηρεσία και τους ιδιώτες που συμβάλλονται με το δημόσιο ως εργολάβοι ή υπεργολάβοι.

Ενίσχυση της Κοινοβουλευτικής Διαφάνειας μέσα από τη λειτουργία της ιστοσελίδας της Βουλής, με έμφαση στα οικονομικά των κομμάτων, των βουλευτών και των συνεργατών τους.

Να υπάρξει διαφάνεια στη διαδικασία σύνταξης και ψήφισης όλων των νομοσχεδίων με ανοιχτά δεδομένα για κάθε βήμα και διάδραση σε πραγματικό χρόνο μέσω διαδικτύου. Ειδικότερα, να υπάρχει ζήτημα για την υποχρέωση της Βουλής να δημοσιεύει δεδομένα και να ανταποκρίνεται σε αιτήσεις κατάθεσης εγγράφων από πολίτες.

Διαφάνεια και δικαίωμα ενημέρωσης του πολίτη στα στάδια προπαρασκευής, διαμόρφωσης και συζήτησης των σχεδίων νόμου, από τα υπουργεία μέχρι και τις συζητήσεις στις Επιτροπές, αλλά και επί όσων αλλαγών/τροποποιήσεων γίνονται την τελευταία στιγμή μέσω τροπολογιών. Είναι απαραίτητο να γνωρίζει ο πολίτης, πέραν του συστήματος ανοιχτής δημόσιας διαβούλευσης, ποιοι και πως διαμορφώνουν ή επηρεάζουν τη σύνταξη των κανόνων δικαίου.

Οι ανοιχτές τεχνολογίες μπορούν να ελαττώ-

σουν τα εμπόδια για την είσοδο επιχειρήσεων στην εγχώρια και την παγκόσμια αγορά, ενώ, επιπλέον, προκύπτουν σημαντικά οφέλη για την τοπική οικονομία κυρίως μέσω αύξησης της απασχόλησης αποτρέποντας έτσι τη διαρροή ειδικών (brain drain) στο εξωτερικό. Επιτυγχάνεται δηλαδή, η δημιουργία ενός ευνοϊκού περιβάλλοντος για τη βελτίωση του ανταγωνισμού και την ενίσχυση της παραγωγικότητας παρέχοντας ταυτόχρονα την ευκαιρία για περαιτέρω καινοτομία.

Προτείνουμε τη λειτουργία συστήματος παρακολούθησης, διαφάνειας και συντονισμού του κυβερνητικού έργου. Το σύ-

στημα πρέπει να ενημερώνεται υποχρεωτικά από όλους τους φορείς του δημοσίου τομέα και να παρέχει ανοιχτά δεδομένα.

Σε αυτή την προσπάθεια οφείλουμε να συμβάλουμε όλοι ανεξάρτητα από τις ιδεολογικές, τεχνολογικές ή επιστημονικές διαφορές που μπορεί να έχουμε γιατί είναι ο μόνος τρόπος να υπάρχουν δημόσια διαθέσιμα στοιχεία για την αποτελεσματική υλοποίηση του κυβερνητικού προγράμματος. Η συμμετοχή του πολίτη στην πολιτική, κοινωνική και οικονομική ζωή έχει ως προϋπόθεση την εξοικείωσή του με την τεχνολογία όχι ως καταναλωτή της αλλά ως συνδημιουργού και διαμορφωτή της.

Η χρήση και δημιουργία ανοικτών τεχνολογιών (λογισμικό, hardware, δεδομένα, περιεχόμενο) αποτελεί βαθιά πολιτική πράξη που εκφράζει το δικαίωμα όλων μας να συμμετέχουμε με ισότιμους όρους σε κάθε έκφραση της σύγχρονης ζωής.

ΤΟ ΚΟΣΤΟΣ ΤΩΝ ΡΟΥΣΦΕΤΟΛΟΓΙΚΩΝ ΠΡΟΣΛΗΨΕΩΝ

ΤΟΥ ΤΑΣΟΥ Ι. ΑΒΡΑΝΤΙΝΗ

Ενώ δικαίως μας απασχολεί πόσα χρήματα διασπάθισαν εδώ και δεκαετίες οι δωρολήπτες πολιτικοί και λειτουργοί του κράτους –και είναι χωρίς αμφιβολία πάρα πολλά– ελάχιστοι ασχολούνται με τις αθρόες προσλήψεις και τους διορισμούς που έκαναν οι πολιτικοί και τα κόμματα στο Δημόσιο, χωρίς αυτό να είναι αναγκαίο για την εύρυθμη λειτουργία του και χωρίς αξιοκρατικά κριτήρια.

Ελάχιστοι έχουν ασχοληθεί συστηματικά με το θέμα αυτό, παρά το γεγονός ότι οι διορισμοί στο Δημόσιο μέσω των κομματικών ή πελατειακών δικτύων παραμένει το μεγαλύτερο σκάνδαλο της σύγχρονης ελληνικής ιστορίας με άμεσο αυτουργό το πολιτικό σύστημα και συνεργούς τους διορισθέντες υπαλλήλους. Αν όμως σκεφτούμε τι τελικά κόστισαν και κοστίζουν οι ρουσφετολογικοί διορισμοί στη χώρα θα συνειδητοποιήσουμε ότι οι μίζες της Siemens, των προμηθευτών όπλων και δεκάδων άλλων προμηθευτών του Δημοσίου ήταν σταγόνα μπροστά στον ωκεανό της δημόσιας σπατάλης.

Πόσο κοστίζει στον Έλληνα πολίτη κάθε ρουσφετολογική πρόσληψη στο Δημόσιο; Οι υπολογισμοί μας θα πρέπει κατ' αρχάς να λάβουν υπόψη τους το αποδεκτό από έγκυρες πηγές της ασφαλιστικής κυρίως αγοράς ή διεθνών οργανισμών μέσω προσδόκιμο ζωής (ανδρών και γυναικών). Αυτό είναι σήμερα, σύμφωνα με το έγκυρο περιοδικό Lancet, για την Ελλάδα περίπου το 79ο έτος της ηλικίας (<http://tiny.cc/rlt1zw>). Το 2013 η δαπάνη μισθοδοσίας των επισήμως απασχολούμενων στο Δημόσιο (στοιχεία γενικής κυβέρνησης) ανέρχεται σε 24 δισ. ευρώ (το 2009 ανήλθε σε 31 δισ. ευρώ). Ο αριθμός τους σήμερα ανέρχεται περίπου σε 900.000, υπολογίζοντας και τους εργαζομένους στα υπό κρατικό έλεγχο νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, που συμμετέχουν στο δημόσιο έλλειμμα. Συνεπώς, ο μέσος ακαθάριστος μισθός ενός απασχολούμενου στο Δημόσιο το 2013 κυμαίνεται περίπου σε 27.000 ευρώ (ενώ το 2009 άγγιζε τις 32.000 ευρώ). Ο υπολογισμός εξυπακούεται ότι αναφέρεται σε ακαθάριστους μισθούς (χωρίς να συνυπολογίζονται οι υπερωρίες). Σ' αυτό το ποσό θα πρέπει να προσθέσουμε τις ασφαλιστικές εισφορές που πληρώνει το Δημόσιο και οι φορείς του για τους υπαλλήλους του, ποσό που αγγίζει κατά μέσο όρο περίπου τις 3.000 ευρώ ανά υπάλληλο.

Οι υπάλληλοι του κράτους και του ευρύτερου δημόσιου τομέα την τελευταία τριακονταετία εργάστηκαν πριν συνταξιοδοτηθούν κατά μέσο όρο λιγότερο από 25 χρόνια έκαστος. Στα χρόνια αυτά μάλιστα συνυπολογίστηκε πλασματικώς, με την άμεση συνέργεια του πολιτικού συστήματος, και ο απολεσθείς χρόνος των απεργιών του Δημοσίου.

Λόγω αδυναμίας εξεύρεσης των στοιχείων δεν έχουμε λάβει υπόψη ότι σε αρκετές περιπτώσεις υπάρχει νεότερος σύζυγος που και μετά τον θάνατο του δικαιούχου λαμβάνει για

πολλά ακόμη έτη μειωμένη σύνταξη ή τις ειδικές περιπτώσεις, όπου κάποιοι κατιόντες του ασφαλισμένου λαμβάνουν με νόμο πλήρη σύνταξη χωρίς να χρειαστεί να εργαστούν ποτέ στη ζωή τους (ενήλικες άγαμες θυγατέρες στρατιωτικών, δικαστικών υπαλλήλων κ.ο.κ.).

Η συνταξιοδοτική δαπάνη του προϋπολογισμού για 440 χιλ. περίπου συνταξιούχους δημοσίου υπαλλήλους ήταν 6,58 δισ. ευρώ το 2012, δηλαδή περίπου 15.000 ευρώ ανά συνταξιούχο. Σε σημερινές τιμές λοιπόν ένας δημόσιος υπάλληλος κόστισε στο κράτος κατ'

Πόσο κοστίζει στον Έλληνα πολίτη κάθε ρουσφετολογική πρόσληψη στο Δημόσιο;

Αυτοί, στοίχισαν (1.275.000 x 400.000=) 510 δισ. ευρώ τουλάχιστον.

ελάχιστον τα ακόλουθα ποσά:

(α) Κατά τον εργάσιμο βίο του (25x30.000=) 750.000 ευρώ, (β) κατά τη συνταξιοδότηση του έλαβε εφάπαξ που κατά μέσο όρο κυμαίνονταν στις 75.000 ευρώ και (γ) κατά το διάστημα του συντάξιμου βίου του εισέπραξε κατ' ελάχιστον (30x15.000=) 450.000 ευρώ. Συνολικά δηλαδή έλαβε τουλάχιστον 1.275.000 ευρώ.

Επιστρέφοντας στους υπολογισμούς μας: το κράτος το 1981 λειτουργούσε με λιγότερους από 400.000 υπαλλήλους και το 2011 με περισσότερους από 1.000.000. Ο δημόσιος τομέας το 1981 δεν είχε υπολογιστές, μηχανοργάνωση, βάσεις δεδομένων, ηλεκτρονικά δίκτυα και διαδίκτυο. Ο δημόσιος τομέας το 2011 τα είχε όλα αυτά με το παραπάνω και επιπλέον 600.000 υπαλλήλους. Από αυτούς δεν χρειαζόμαστε τουλάχιστον 400.000. Μας τους επέβαλε το πελατειακό και κομματικό κράτος για

να διαγωνίσει την εξουσία του. Αυτοί, σύμφωνα με τους παραπάνω απολύτως μετριοπαθείς υπολογισμούς, θα στοιχίσουν (1.275.000 x 400.000=) 510 δισ. ευρώ τουλάχιστον ή μιάμιση φορά το δημόσιο χρέος της χώρας, ποσό που προστίθεται στα υπέρογκα επίσης ποσά που για τους ίδιους λόγους επιβάρυναν τις προηγούμενες δεκαετίες την οικονομία μας και προήλθαν από την καταλήστευση του μόχθου των φορολογουμένων και από δανεισμό.

Γ' αυτό λοιπόν εκείνο που σήμερα θα έπρεπε κυρίως να μας απασχολεί είναι το διαχρονικό σκάνδαλο των κομματικών διορισμών και ρουσφετολογικών προσλήψεων στο Δημόσιο –σκάνδαλο απείρως μεγαλύτερο από όλα τα άλλα μαζί–, το οποίο συντέλεσε καθοριστικά στην οικονομική καταστροφή της χώρας και στην υπονόμηση της αποτελεσματικότητας της δημόσιας διοίκησης. Οι δυσμενέστερες συνέπειες δεν ήταν όμως οικονομικές: στην Ελλάδα του 20ού αιώνα ο αναξιοκρατικός μέσω του κόμματος ή του βουλευτή διορισμός στο Δημόσιο κατέστη κοινωνικά αποδεκτός αφού με τον μηχανισμό αυτό το πολιτικό σύστημα μείωνε ανορθόδοξα την ανεργία και διαιωνίζε την κυριαρχία του.

Κάποτε, συνειδητοποιώντας αυτή τη συλλογική παράνοια, ο Λεωνίδας Κύρκος στηλιτεύοντας το κρατικιστικό παρελθόν της Αριστεράς χαρακτήρισε την υπερβολική συγκέντρωση του κράτους και τον διορισμό στο Δημόσιο «βάρη του συντηρητισμού της κοινωνίας και πολεμικό αντίπαλο των νέων ιδεών της Αριστεράς»³.

Οι μαζικοί, αναξιοκρατικοί και ρουσφετολογικοί διορισμοί στο Δημόσιο συντέλεσαν πρωτίστως στην καταβαράθρωση της ελληνικής κοινωνίας μέσω της αλλαγής του αξιακού της προτύπου, οδήγησαν στον εξευτελισμό των αξιών της ατομικής ευθύνης, της τιμιότητας, του φιλότιμου, της αξιοκρατίας, της σκληρής εργασίας και στην αντικατάστασή τους με τις λογικές της ελάχιστης προσπάθειας, της πονηρίας, του γρήγορου πλουτισμού και της χωρίς προϋποθέσεις κοινωνικής και οικονομικής ανέλιξης.

ΠΟΙΟΣ ΕΛΕΓΧΕΙ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΤΟΜΕΑ;

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΗ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

Χωρίς να θέλω να υπερασπιστώ το πολιτικό σύστημα της χώρας οφείλουμε να γνωρίζουμε όλοι ότι όλα τα μικρά ή τα μεγάλα οικονομικά σκάνδαλα ή οι παρατυπίες του δημόσιου τομέα που έρχονται στο φως της δημοσιότητας: προμήθειες υποβρυχίων, υπόθεση Siemens, Αγορά Ferrari σε ΑΕΙ, μη εφαρμογή του ενιαίου μισθολογίου, υπερβάσεις προϋπολογισμού φορέων, παράνομες διεκδικήσεις προς το Δημόσιο και η νομιμότητα των πράξεων διοικητικών οργάνων, έχουν σε συντριπτικό ποσοστό τελική υπογραφή από κάποιο πολιτικό προϊστάμενο, ΠΡΟΗΓΟΥΝΤΑΙ ΟΜΩΣ ΑΡΚΕΤΕΣ ΥΠΟΓΡΑΦΕΣ Η ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΑ Η ΝΟΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ.

Ο οικονομικός-διαχειριστικός-λειτουργικός έλεγχος της νομιμότητας των πράξεων των φορέων της γενικής κυβέρνησης και των εργαζομένων σε αυτούς.

Περιορίζεται στις δομές των Υπουργείων και των ΝΠΔΔ στα οποία το ΝΣΚ (Νομικό Συμβούλιο του Κράτους) έχει αρμόδιες δομές. Η νομιμότητα των πράξεων των Διοικητικών Συμβουλίων των ΔΕΚΟ και των ΝΠΙΔ κατ' ουσία υπαγορεύεται από τον εκάστοτε νομικό σύμβουλο του διοικητικού συμβουλίου ή τη νομική υπηρεσία (εάν υφίσταται) και τελικά ελέγχεται σε ετήσια βάση από ορκωτούς λογιστές και καταστατικά από τις υπηρεσίες του Ελεγκτικού Συνεδρίου, χωρίς να αντιστοιχούνται αντίστοιχες ευθύνες στις εποπτευόμενες υπηρεσίες του εκάστοτε Υπουργείου ή της Υπηρεσίας Δημοσιονομικού Ελέγχου του Υπουργείου Οικονομικών που εδρεύει σε κάθε Υπουργείο. Η πολιτεία έχει αφήσει σε καθεστώς αυτοδιαχείρισης τα Διοικητικά Συμβούλια σε 100άδες ΝΠΙΔ ενώ οι πολίτες χρηματοδοτούν στη πλειονότητα των περιπτώσεων πάνω από 90% τη λειτουργία τους ανεξάρτητα εάν αυτό γίνεται με την πληρωμή των τιμολογίων των ΔΕΚΟ κοινής ωφέλειας, με τη μηνιαία εισφορά της ΕΡΤ ή μέσω της τακτικής επιχορήγησης.

Η πειθαρχική νομοθεσία των δημοσίων υπαλλήλων δεν εφαρμόζεται και στα ΝΠΙΔ που τα περισσότερα έχουν το δικό τους πειθαρχικό κανονισμό λες και είναι πολίτες με πειθαρχικά προνόμια ή εξαιρέσεις ή η πειθαρχική συμπεριφορά των εργαζομένων τελεί σε καθεστώς προστασίας από τα συνδικάτα ή τους συλλόγους εργαζομένων των ΝΠΙΔ.

Η χώρα έχει μεγάλο αριθμό ελεγκτικών μηχανισμών (Ελεγκτικό Συνέδριο, Οικονομικούς Εισαγγελείς, Σώμα Επιθεωρητών Ελεγκτών Δημόσιας Διοίκησης, ΣΔΟΕ, Γενική Διεύθυνση Δημοσιονομικού Ελέγχου στο ΓΛΚ, Υπηρεσίες Δημοσιονομικού Ελέγχου και Υπηρεσίες του Ελεγκτικού Συνεδρίου στα Υπουργεία, ελεγκτές-επιθεωρητές για το περιβάλλον, την υγεία, την εργασία, Διευθύνσεις ή τμήματα ελέγχου στις περιφέρειες, υπηρεσίες εσωτερικού ελέγχου σε φορείς και κατά καιρούς ειδικές ομάδες ελεγκτών σε διάφορα θέματα οικονομίας).

Χωρίς να είμαι ειδικός στο ποιες βελτιώσεις απαιτούνται στο Σύνταγμα ή στη νομοθεσία για την εκλογική-επιχειρησιακή λειτουργία των προαναφερθέντων φορέων, τα πολιτικά κόμματα οφείλουν να απασχοληθούν με αυτό το θέμα. Την εποχή που ζούμε οφείλουμε να νοικοκυρέψουμε τα του οίκου μας και στο νοικοκυρέμα οφείλουν να συμφωνήσουν όλοι οι πολιτικοί οργανισμοί της χώρας και όσοι δημιούργησαν αυτόν τον διαχειριστικό και ελεγκτικό κατακεραματισμό και όσοι ευαγγελίζονται ότι θα φτιάξουν το «καινούργιο» αφού όλα τα ανωτέρω είναι η υπ' αριθμόν ένα μεταρρύθμιση που χρειάζεται ο τόπος.

ΜΟΡΦΕΣ “ΑΜΕΣΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ”:

Δημοψήφισμα και λαϊκή νομοθετική πρωτοβουλία

Γράφει η **ΛΙΝΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ**
Επίκουρος Καθηγήτρια Συνταγματικού
Δικαίου, ΑΠΘ

I. Ενόψει της αναθεώρησης του Συντάγματος το πολίτευμα της Ελλάδας είναι προεδρευόμενη κοινοβουλευτική δημοκρατία. Ο αντιπροσωπευτικός χαρακτήρας του ελληνικού συστήματος διακυβέρνησης συνάγεται εξάλλου και από το χαρακτήρα του ως «κοινοβουλευτικού».

Ωστόσο, ο αντιπροσωπευτικός αυτός χαρακτήρας δεν είναι απόλυτος καθώς συμπληρώνεται, χωρίς να αναστρέφεται, από τη συνταγματικά προβλεπόμενη δυνατότητα προκήρυξης δημοψηφίσματος (άρ. 44 παρ. 2 Σ).

Συμπερίληψη της διάταξης αυτής αποδεικνύει ότι ο συντακτικός νομοθέτης δεν έκανε την επιλογή μιας «καθαρής» και αυστηρά αντιπροσωπευτικής μορφής του πολιτεύματος, αλλά αναγνώρισε, εμπέσωσας πλην σαφώς, ότι επιτρέπεται ο εμπλουτισμός της αντιπροσωπευτικής με στοιχεία συμμετοχικής δημοκρατίας.

Ωστόσο, ο θεσμός παρέμεινε μέχρι σήμερα ανεκμεταλλώσιμος, ιδίως μετά την αναθεώρηση του 1986 που το αφαιρέσει από τις προεδρικές εξουσίες[1] και το κατέστησε κυβερνητική (δημοψήφισμα για 'κρίση-εθνικό θέμα') ή συμπολιτευτική (για 'ψηφισμένο νομοσχέδιο') προνομία. Υπό αυτή την έννοια, Κυβέρνηση και Βουλή δεν αναμένονταν -όπως και αποδείχτηκε- να μοιραστούν την εξουσία με τους με το εκλογικό σώμα, εκτός από εκείνες τις περιπτώσεις στις οποίες η επικύρωση των δικών τους αποφάσεων θα ήταν σίγουρη και γι αυτό και μόνο πολιτικά ευκαταία.

II. Ο αντιπροσωπευτικός χαρακτήρας του πολιτεύματος και ο εμπλουτισμός του με διαδικασίες λαϊκής νομοθέτησης.

Στο αντιπροσωπευτικό σύστημα, οι εκλογές αφορούν καταρχήν στην ανάδειξη προσώπων. Τα πρόσωπα, ωστόσο, είναι εκφραστές συμφερόντων, ιδεών και ιδεολογιών, καθώς και διαφορετικών, εναλλακτικών προτάσεων. Οι ιδέες και τα συμφέροντα είναι συλλογικά και η έκφρασή τους, ιδίως μέσω του θεσμού των πολιτικών κομμάτων, τα οποία θέτουν ένα -γενικό έστω και ευέλικτο- πλαίσιο ουσίας εντός του οποίου οι βουλευτές τους αναμένεται να κινηθούν. Ωστόσο, αφενός οι ολιγαρχικές τάσεις εντός των κομμάτων και η μετατόπισή τους, αριστερών και δεξιών, προς το κέντρο, και αφετέρου η χαλαρή σύνδεση μεταξύ αντιπροσώπων και αντιπροσωπευόμενων ενδυνάμωσαν την πεποίθηση ότι η ουσιαστικοποίηση της πολιτικής επιλογής δια των κομμάτων αποτυγχάνει. Η αντίληψη αυτή οδηγεί στη διαμόρφωση και ενδυνάμωση του αιτήματος εμπλουτισμού του αντιπροσωπευτικών στοιχείων με μορφές άμεσης συμμετοχής των πολιτών στην άσκηση της κρατικής εξουσίας.

Οι μορφές άμεσης νομοθέτησης προτείνονται ως μηχανισμός «προκειμένου να τονωθούν τα κουρασμένα αντανάκλαστα της πολιτικοποίησης και της συμμετοχής στα κοινά».[9] Επιτρέπουν την έκφραση της λαϊκής βούλησης επί ουσιαστικών ζητημάτων και όχι μόνο για πρόσωπα, και με τον τρόπο αυτό ενισχύουν ουσιαστικά και τον το δημόσιο διάλογο.

Περαιτέρω, οι πολίτες αποκτούν τη δυνατότητα να 'διορθώσουν' τις επιλογές της Βουλής με τις οποίες δεν συμφωνούν.

Τα ελλείμματα και οι ανεπάρκειες του αντιπροσω-

πευτικού πολιτεύματος και ειδικότερα της νομοθετικής λειτουργίας της Βουλής μπορούν να αμβλυθούν δια των θεσμών άμεσης νομοθέτησης.

Ιδίως δε αν προβλέπεται η δυνατότητα ή και η υποχρέωση να ασχολείται το Κοινοβούλιο με το περιεχόμενο της λαϊκής νομοθετικής πρωτοβουλίας είτε για πολιτικούς λόγους, είτε για νομικούς, είτε υποχρεωτικά για να ψηφίσει επί της πρότασης που έχει συγκεντρώσει επαρκή αριθμό υπογραφών, τίθενται στην πραγματικότητα σε κίνηση δύο διαδικασίες και άρα δύο δημόσιες συζητήσεις, διασταυρούμενες αλλά και αλληλοτροφοδοτούμενες.

Κυριότερες Μορφές Άμεσης Νομοθέτησης

1. Λαϊκή νομοθετική πρωτοβουλία

Το πιο ήπιο μέσο είναι η πρωτοβουλία πολιτών, δια της οποίας ένας ικανός αριθμός πολιτών υποβάλλει πρόταση για θέση σε ισχύ ή τροποποίηση ή κατάργηση νόμου.[22] Η πρόταση μπορεί να απευθύνεται είτε στο Κοινοβούλιο είτε στο λαό. Στην πρώτη περίπτωση, η θεσμική επίπτωση μπορεί να είναι είτε πιο αυστηρή (το Κοινοβούλιο να υποχρεούται να ψηφίσει επί της πρότασης) είτε πιο ήπια (να απαιτείται απλώς συζήτησή της).

Δημοψήφισμα

Δημοψήφισμα είναι η διατύπωση της βούλησης του εκλογικού σώματος για συγκεκριμένο ζήτημα κατά τρόπο άμεσο και ευθύ και με τη μορφή της άμεσης, καθολικής και μυστικής ψηφοφορίας. Τα βασικά χαρακτηριστικά του δημοψηφίσματος είναι τρία: α) Υποκείμενο, είναι ο ίδιος ο λαός, και ειδικότερα το εκλογικό σώμα ως ανώτατο όργανο του κράτους, κατ' επιταγή της αρχής της λαϊκής κυριαρχίας, β) αντικείμενο είναι συγκεκριμένα βαρύνουσα σημασίας ζητήματα ουσίας και όχι η ανάδειξη προσώπων και γ) η διαδικασία λήψης απόφασης διέπεται από τις θεμελιώδεις συνταγματικές αρχές της ψήφου και της ψηφοφορίας που διέπουν και την εκλογή αντιπροσώπων.

ΓΕΦΥΡΩΝΟΝΤΑΣ ΤΗ ΣΧΕΣΗ ΔΗΜΟΤΗ ΚΑΙ ΔΗΜΟΥ

Ο ΔΗΜΟΣ ΔΕΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ ΧΩΡΙΣ ΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΕΣ

Ο Δήμος δεν είναι ένας επαγγελματικός σύλλογος ή ένας μονοθεματικός φορέας που καλούμαστε μια φορά κάθε τόσο χρόνια να ψηφίζουμε την ηγεσία του. Ο Δήμος δεν είναι η Βουλή ή η Κυβέρνηση, κάτι απομακρυσμένο και περικλειστο που αφορά την συνολική διακυβέρνηση της Χώρας.

Ο Δήμος είναι μια ζωντανή μηχανή που για να λειτουργήσει αποτελεσματικά, σε καθημερινή βάση, πρέπει να συμβάλλουν όλοι οι πολίτες. Το μηχάνημα αυτό δεν μπορεί να λειτουργήσει χωρίς τους πολίτες του.

Με τον «Καλλικράτη» προβλέπεται η ίδρυση της Δημοτικής Επιτροπής Διαβούλευσης ένα πολυπρόσωπο όργανο αποτελούμενο από εκπροσώπους επιστημονικών, επαγγελματικών, εμπορικών φορέων, αλλά και την συμμετοχή κατοίκων.

Η Δημοτική Επιτροπή Διαβούλευση είναι το όργανο που υποβάλλει γνωμοδοτήσεις για σημαντικά ζητήματα τοπικού ενδιαφέροντος και αποτελεί την θεσμική μορφή διεξαγωγής διαβούλευσης με τους πολίτες. Αντίστοιχο διαβουλευτικό και γνωμοδοτικό όργανο είναι το Συμβούλιο Ένταξης Μεταναστών, και δίνει βήμα στις κοινότητες των μεταναστών του Δήμου να τοποθετηθούν γνωμοδοτικά για τα ζητήματα που άπτονται της αρμοδιότητας του Δήμου και έχουν επιπτώσεις στην ποιότητα ζωής τους μέσα σε αυτόν.

Σε αυτή τη σειρά ίδρυσης νέων δημοτικών οργάνων πρόβλεψε ο «Καλλικράτης» και την εκλογή ενός προσώπου με την αποστολή να δέχεται καταγγελίες άμεσα θιγόμενων πολιτών και επιχειρήσεων για κακοδιοίκηση από τις υπηρεσίες του Δήμου και να διαμεσολαβεί για την επίλυση των σχετικών προβλημάτων. Αυτός είναι ο Συμπαραστάτης του Δημότη και της Επιχείρησης.

Μια άλλη δυνατότητα θεσμικής συμμετοχής των πολιτών στην λήψη των αποφάσεων, η οποία είχε εισαχθεί πριν από τον Καλλικράτη (με τον Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων) είναι η διεξαγωγή τοπικού δημοψηφίσματος. Πρόκειται για τον γνωστό θεσμό άμεσης δημοκρατίας, ο οποίος προβλέπεται και για τα τοπικά ζητήματα που μπορεί να αντιμετωπίζει ένας δήμος και το αποτέλεσμά του, σύμφωνα με τον Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων δεσμεύει το δημοτικό συμβούλιο. Φαίνεται όμως ότι η εφαρμογή του εξαρτάται από την έκδοση ενός προεδρικού διατάγματος που θα καθορίζει τους όρους διεξαγωγής του, αν και σε άλλες πόλεις έχουν πραγματοποιηθεί τοπικά δημοψηφίσματα (πρόσφατα σε νησιωτικό δήμο).

Αλλά και παράλληλα ή και μετά την εισαγωγή του «Καλλικράτη» είχαμε νέες ρυθμίσεις που ενθαρρύνουν την συμμετοχή του πολίτη στην λήψη των αποφάσεων: το πρόγραμμα «Διαύγεια» υποχρεώνει την ανάρτηση των εκτελεστών διοικητικών πράξεων στο Διαδίκτυο, επομένως και των σχετικών αποφάσεων του Δημοτικού Συμβουλίου, της Οικονομικής Επιτροπής, της Επιτροπής Ποιότητας Ζωής και των Συμβουλίων των Δημοτικών Κοινοτήτων. Πηγαίνοντας ένα ακόμη βήμα πιο πέρα, ο Νόμος για την ηλεκτρονική διακυβέρνηση (Ν.3979/2011) υποχρεώνει κάθε δημόσιο φορέα, επομένως και κάθε όργανο της τοπικής αυτοδιοίκησης να παρέχει μέσω διαδικτύου τις υπηρεσίες του προς τους πολίτες και να αναρτά στην επίσημη ιστοσελίδα του το σύνολο των πληροφοριών που αφορούν τις αρμοδιότητες και την δράση του, φυσικά με την επιφύλαξη της προστασίας των προσωπικών δεδομένων των πολιτών.

Ένα πλήθος δυνατοτήτων, οι οποίες προβλέπονται στα χαρτιά και οι οποίες περιμένουν κάποιους να τις ενεργοποιήσουν. Αυτοί οι κάποιοι, δεν είναι άλλοι από τους ίδιους τους πολίτες.

ΧΤΙΖΟΝΤΑΣ ΕΝΑΝ ΝΕΟ ΘΕΣΜΟ

Ο «Καλλικράτης» αφιερώνει μόνο ένα άρθρο στον Συμπαραστάτη, προβλέποντας δύο μόνο αρμοδιότητες, διατυπωμένες γενικόλογα. Η πρώτη αρμοδιότητα είναι να δέχεται καταγγελίες για κακοδιοίκηση από άμεσα θιγόμενους πολίτες και επιχειρήσεις για τις υπηρεσίες, τα νομικά πρόσωπα και τις επιχειρήσεις του Δήμου και να διαμεσολαβεί για την επίλυση των σχετικών προβλημάτων. Η δεύτερη αρμοδιότητα είναι όταν ο ίδιος ο Συμπαραστάτης διαπιστώνει σοβαρά προβλήματα κακοδιοίκησης να διατυπώνει μια «Ειδική Πρόταση» στον Δήμαρχο, για την βελτίωση της δημοτικής διοίκησης και της σχέσης της με το κοινό. Αυτές οι δύο αρμοδιότητες, αν εφαρμοστούν απλώς μηχανικά και κατά γράμμα, στην καλύτερη περίπτωση θα οδηγούσαν στην δημιουργία ενός ακόμη «γραφείου παραπόνων». Στην χειρότερη περίπτωση, ο Συμπαραστάτης θα γινόταν ένα «γραφείο ρουσφετιών» των τοπικών μας αρχόντων. Οι θεσμικές προϋποθέσεις επέβαλαν την ανάπτυξη μιας μεθόδου που θα εγγυάται ότι ο Συμπαραστάτης θα λειτουργεί:

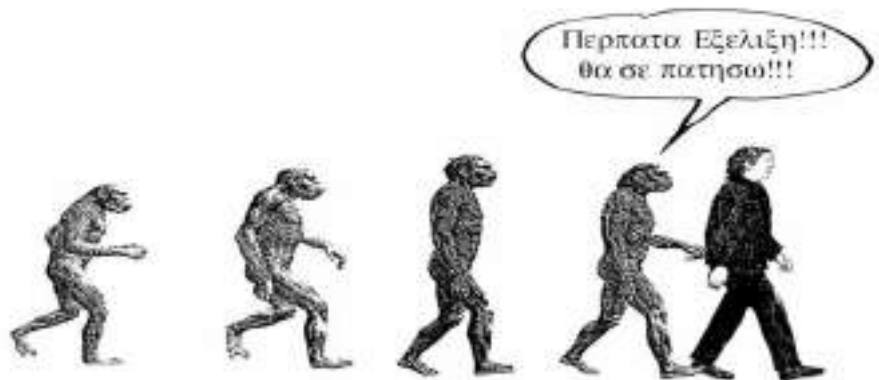
- τηρώντας την ίση μεταχείριση για όλους τους πολίτες,
- λειτουργώντας με πλήρη διαφάνεια .

Δυνατότητα υποβολής καταγγελίας, με όλα τα πιθανά μέσα: τηλέφωνο, φαξ, διαδίκτυο, ώστε κάθε πολίτης να μπορεί να ασκήσει τα νέα δικαιώματα αναφοράς, χωρίς να χρειάζεται η φυσική παρουσία του στο γραφείο του θεσμού.

Η δημιουργία ιστοσελίδας του Συμπαραστάτη, στην οποία αναρτάται κάθε μεμονωμένη καταγγελία, αλλά και η εξέλιξη της, χωρίς προσωπικά στοιχεία, ώστε ο ενδιαφερόμενος, αλλά και κάθε ενδιαφερόμενος να μπορεί να εντοπίσει τις ενέργειες του Συμπαραστάτη, την ανταπόκριση των υπηρεσιών του Δήμου και τον χρόνο επίλυσης ή μη του προβλήματος.

Άλλωστε ο «Καλλικράτης» αναφέρει ότι ο Συμπαραστάτης είναι υποχρεωμένος να απαντά εγγράφως ή ηλεκτρονικά στους πολίτες εντός τριάντα (30) ημερών, συντομότερη προθεσμία που, αν και ενδεικτική, πρέπει να τηρείται με ευλάβεια.

Ο λόγος για τον οποίο στη συντριπτική πλειοψηφία των Δήμων δεν έχει εκλεγεί Συμπαραστάτης του Δημότη και της Επιχείρησης είναι ότι στις ψηφοφορίες που έγιναν στα δημοτικά συμβούλια, δεν σχηματίστηκε η αυξημένη πλειοψηφία των 2/3 του συνόλου των μελών τους. Η αυξημένη πλειοψηφία προϋποθέτει κατά κανόνα την συμφωνία της δημοτικής αρχής με την αντιπολίτευση, σε ένα πρόσωπο «κύριου και εμπειρίας», όπως αναφέρει ο νόμος.

Ζητούμενο: η συμμετοχή

Αυτή η ιστορία για την σύμπραξη ενεργών πολιτών προκειμένου να ενεργοποιηθεί ένας θεσμός προς υποστήριξη των δικαιωμάτων των πολιτών, θεωρώ ότι πρέπει να εμπνεύσει τους συμπολίτες μας. Πέρα από τον Συμπαραστάτη υπάρχουν ακόμη συμμετοχικοί θεσμοί που παραμένουν στα χαρτιά και περιμένουν τους πολίτες που θα ασχοληθούν για να τους ενεργοποιήσουν. Η δημόσια διοίκηση δεν θα είναι πάντοτε ανοιχτή, ούτε θα υποδέχεται ευπρόσδεκτα μεταβολές που προσθέτουν κι άλλους παράγοντες που θα απειλήσουν το μονοπώλιο του διαμόρφωσης των αποφάσεων. Ούτε η λεγόμενη "άμεση δημοκρατία" είναι φυσικά η λύση στο σύνολο των δημόσιων ζητημάτων, όπως έχει αποδειχθεί με διάφορες αφορμές. Αλλά το σίγουρο είναι ότι έχουμε περάσει πλέον στο στάδιο που ο πολίτης δεν μπορεί να τα περιμένει όλα έτοιμα από το κράτος, ούτε μόνο από το κράτος και πρέπει να συστρατευθεί με τις πρωτοβουλίες, τις οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών και να ενεργοποιήσει τις δυνατότητες για ολοένα μεγαλύτερη συνδιαμόρφωση των αποφάσεων. Μόνο έτσι θα ενισχυθεί η δημοκρατική νομιμοποίηση και θα αντιμετωπισθεί σταδιακά η κρίση αντιπροσωπείας που αποτελεί ένα θεμελιώδες μέγεθος τις γενικότερης κρίσης που μαστίζει την χώρα και που θα ξεπεραστεί με την συμβολή και την ενεργό συμμετοχή των ίδιων των πολιτών.

ΒΑΡΙΑ «ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ» Η ΥΠΕΡΧΡΕΩΣΗ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

ΠΙΝΑΚΑΣ

ΑΕΠ και δημόσιο χρέος σε δις. δρχ. τα έτη 1974, 1981, 1989, 1993 και 1995 και σε εκατ. ευρώ τα έτη 1995, 2004, 2009 και 2014 σε τρεχ. τιμές.

ΕΤΟΣ	ΑΕΠ ΣΕ ΔΙΣ	Δ.ΧΡΕΟΣ ΔΡΑΧΜΕΣ	Δ.ΧΡΕΟΣ ΩΣ % ΑΕΠ
1974	507	114	22,5
1981	1.857	839	45,2
1989	7.853	5.199	66,2
1993	21.136	20.553	97,2
1995	26.973	27.210	100,9

ΕΤΟΣ	ΑΕΠ ΣΕ ΕΚΑΤ.	Δ. ΧΡΕΟΣ ΕΥΡΩ	Δ. ΧΡΕΟΣ ΩΣ % ΑΕΠ
1995	104.662	100.753	96,3
2004	193.716	199.276	102,9
2009	237.534	301.062	126,7
2014	177.941	319.729	179,7

Σημείωση: ΑΕΠ (Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν) είναι η συνολική αξία όλων των τελικών αγαθών (υλικών και άυλων) που παρήχθησαν εντός μιας χώρας σε διάστημα ενός έτους, ακόμα και αν μέρος αυτής παρήχθη από παραγωγικές μονάδες που ανήκουν σε κατοίκους του εξωτερικού.

Είναι σημαντικό να γνωρίζουμε όχι μόνο πόσο χρέος έχουμε, αλλά και εάν με τα λεφτά αυτά αυξήθηκε η παραγωγή τελικών αγαθών, με αποτέλεσμα να μπορεί να πληρώνεται το χρέος. Όταν κάνετε μόνοι σας τις συγκρίσεις, μπορείτε να αξιολογήσετε για κάθε περίοδο το αποτέλεσμα της οικονομικής διαχείρισης της κάθε Κυβέρνησης.

Κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

ΧΡΕΟΣ ΚΑΙ ΑΞΙΟΠΙΣΤΙΑ

Στην καθημερινότητα όλοι οι πολίτες συναλλάσσονται μεταξύ τους με αγορές ή πωλήσεις αγαθών και υπηρεσιών.

Επίσης οι περισσότεροι συναλλάσσονται με Τράπεζες και άλλους πιστωτικούς φορείς από τους οποίους δανείζονται.

Η περί συναλλαγών αξιοπιστία και διαφάνεια είναι λοιπόν μια βαθιά ριζωμένη πρακτική στον καθημερινό βίο. Είναι αναγνωρισμένη και αποδεκτή από τον κάθε πολίτη η ευθύνη του, όταν διαχειρίζεται με ξένα χρήματα.

Με αυτή την ευαισθησία κρίνουν και τους πολιτικούς αντιπροσώπους τους, οι οποίοι διαχειρίζονται τα χρήματα του λαού.

Και κρίνουν οι πολίτες την κακή ή καλή διαχείριση, αλλά και όλες τις μορφές κλοπής ή κατάχρησης των χρημάτων τους.

Ζητούμενο λοιπόν για να αποκατασταθεί η αξιοπιστία μεταξύ των πολιτών και των πολιτικών δεν είναι μόνο να γνωρίζουν οι πολίτες, πόσα χρήματα διαχειρίστηκαν (με δάνεια ή εισπράξεις από τους πολίτες), αλλά κυρίως, που, διέθεσαν τα χρήματα οι πολιτικοί για να μπορούν να κρίνουν αν καλώς ή κακώς διατέθηκαν.

Είναι λοιπόν υποχρέωση οι πολιτικοί να δημοσιεύσουν πίνακα όλων των εσόδων του κράτους από δάνεια και εισπράξεις και να περιγράψουν τα χρήματα αυτά σε τι έργα, υπηρεσίες και δραστηριότητες διατέθηκαν.

Τότε γνωρίζοντας ο λαός την πραγματική διαχείριση των δημόσιων εσόδων αναλυτικά, μπορεί να

δικαιώσει τους πολιτικούς ή να κάνει αυτοκριτική ή τέλος να δεχτεί ή όχι να πληρώνει χρήματα από τα οποία δεν ωφελήθηκε.

Η κοινωνική και πολιτική γαλήνη επιτάσσει τη δημοσιοποίηση των παραπάνω στοιχείων.

Η κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ ζητά από τους πολιτικούς εκπροσώπους όλων των κομμάτων της χώρας και ιδιαίτερα της Κρήτης, να απαιτήσουν να δημοσιευθούν:

1) Η εκταμίευση των χρημάτων όλων των πάσης μορφής δανείων ή πιστώσεων (ομόλογα, χρεώγραφα, κλπ) από το 1974 μέχρι σήμερα, σε ποια έργα ή υπηρεσίες ή υποχρεώσεις διατέθηκαν.

2) Όλα τα έσοδα των προϋπολογισμών της ίδιας περιόδου από το 1974 μέχρι σήμερα σε ποια έργα ή υπηρεσίες ή υποχρεώσεις διατέθηκαν.

Αν θέλουν να εξιλεωθούν πραγματικά από τον κοινωνικό στιγματισμό που τους συνοδεύει δικαίως ή αδικώς, ας επιβάλλουν όλοι μαζί αυτή τη φορά, αντί για εκατοντάδες σελίδες που έχουν συντάξει στο Μνημόνιο φτωχοποίησης του λαού, να συντάξουν μερικές χιλιάδες σελίδες σε ένα βιβλίο οικονομικού ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ 1974-2017, το οποίο ευχόμαστε να τους δικαιώσει.

Εάν δεν ενδιαφερθούν και δεν καταφέρουν να δημοσιευθεί ο αιτούμενος ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ θα παραμείνουν όχι μόνο έκθετοι, αλλά και συνειδητά συμπράττοντες στην ταπείνωση και φτωχοποίηση της χώρας τους.

Και ο λαός αποφασίζει.

Εφημερίδα ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

Τα μυστήρια της μισθοδοσίας του Δημοσίου

ΠΟΛΙΤΙΚΗ 05.03.2017

Είμαι βέβαιος ότι έχετε ακούσει για τα Ελευσίνια Μυστήρια και τα Επτά Μυστήρια της Εκκλησίας. Αμφιβάλλω όμως αν έχετε ακούσει για τα Μυστήρια της Μισθοδοσίας των Δημοσίων υπαλλήλων.

Λοιπόν, σύμφωνα με στοιχεία τα οποία διαβιβάστηκαν στη Βουλή από τον αναπληρωτή υπουργό Οικονομικών Γιώργο Χουλιαράκη για το συνολικό κόστος μισθοδοσίας, στα οποία περιλαμβάνονται τακτικές και πρόσθετες αποδοχές υπαλλήλων, των ενταγμένων στο σύστημα πληρωμής της ΕΑΠ (Ενιαία Αρχή Πληρωμών), φορέων της Κεντρικής Κυβέρνησης, ΝΠΔΔ, ΝΠΙΔ και ΟΤΑ Α' και Β' βαθμού, κατά την τελευταία τριετία, το μισθολογικό κόστος έχει ως εξής:

- Το 2013 το μισθολογικό κόστος ανήλθε σε 14.931.884.840,24 ευρώ και ο αριθμός των δικαιούχων ήταν 758.490.

- Το 2014 το μισθολογικό κόστος ανήλθε σε 15.243.935.699,49 ευρώ και ο αριθμός των δικαιούχων ήταν 769.543.

- Το 2015 το μισθολογικό κόστος ανήλθε σε 14.915.054.098,70 ευρώ και ο αριθμός των δικαιούχων ήταν 738.076.

Ο αναπληρωτής υπουργός διευκρίνισε ότι τα στοιχεία αυτά προκύπτουν από τα αρχεία που με ευθύνη του «ανεβάζουν» οι εκάστοτε εκκαθαριστές του σύστημα της ΕΑΠ. Ο δε αριθμός των δικαιούχων μεταβάλλεται καθώς περιλαμβάνονται συμβασιούχοι, εξωτερικοί συνεργάτες, υπάλληλοι

σε καθεστώς διαθεσιμότητας ή αργίας, αλλά και ένας σημαντικός αριθμός υπαλλήλων που αποχωρούν λόγω συνταξιοδότησης.

Μυστήριο Πρώτο: Η μόνιμη επωδός όλων των συλλογικών οργάνων των δημοσίων υπαλλήλων είναι η συνεχής μείωση των αμοιβών τους. Μια απλή διαίρεση αποδεικνύει το εντελώς αντίθετο. Η μέση ετήσια αμοιβή των δημοσίων υπαλλήλων για το 2013 ήταν 19.686 ευρώ, για το 2014 ήταν 19.809 ευρώ και για το 2015 ογία έκπληξη ήταν 20.208 ευρώ! Δηλαδή σε κάθε χρόνο η μέση αμοιβή αυξήθηκε και από το 2013 μέχρι το 2015 η μέση ετήσια αμοιβή στο Δημόσιο αυξήθηκε κατά 2,65%! Εδώ τα μυστήρια ξεπερνούν και τα Ελευσίνια. Πώς γίνεται αφενός να μειώνονται οι μισθοί και ταυτόχρονα να αυξάνεται η μέση ετήσια αμοιβή. Δεν γίνεται, εκτός αν υπερκαλύπτουμε τις μειώσεις με υπερωρίες πραγματικές ή πλασματικές.

Επιπλέον σύμφωνα με τα λεγόμενα του αναπληρωτή υπουργού στις αμοιβές περιλαμβάνονται και ορισμένοι οι οποίοι κατά τη διάρκεια του έτους συνταξιοδοτήθηκαν. Με τη λογική υπόθεση ότι αυτοί που φεύγουν βρίσκονται στο τέλος της σταδιοδρομίας τους και συνεπώς στα ψηλότερα μισθολογικά κλιμάκια, ενώ αυτοί που προσλαμβάνονται θα ξεκινούν από τα χαμηλότερα κλιμάκια, σαν συνέπεια θα περιμέναμε να μειώνεται σημαντικά η μέση ετήσια αμοιβή. Τα υπόλοιπα μυστήρια στο επόμενο τεύχος.

40 χρόνια επώδυνος τοκετός για να γεννηθεί η ΝΕΑ ΕΛΛΑΔΑ

Η κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ με αίσθημα πλήρους κοινωνικής ευθύνης, παραθέτει τα παρακάτω υπεύθυνα άρθρα, εις τα οποία οι ίδιοι οι γράφοντες περιγράφουν τη

δραματική εξέλιξη της Ελληνικής οικονομίας, επιρρίπτοντας τις ευθύνες όλοι στους πολιτικούς, αλλά οι μεν στους δε.

Μας θυμίζουν τα άρθρα αυτά τις δηλώσεις της κάθε νεοεκλεγμένης Κυβέρνησης ότι «βρήκε καμένη γη».

Λες και η Ελλάδα ήταν μια χαλέπα με ξερόκλαδα.

Τα αναφερόμενα εις τα άρθρα αυτά είναι γνωστά σε όλους τους Έλληνες.

Δεν πρέπει όμως να ξεχνάμε τι έγινε τα 40 χρόνια από το 1975 και μετά και τώρα γνωρίζουν όλοι ότι τα οφέλη που πήραν από τα κόμματα για να τα ψηφίζουν ήταν κάλπικα.

Για να ωφεληθούμε όμως πραγματικά, πρέπει οι ίδιοι οι πολίτες να ενεργοποιηθούν για να καθιερώσουν μια καινούργια κοινωνία από το χωριό, τη γειτονιά, τον επαγγελματικό χώρο έως τον Δήμο, την Περιφέρεια και το Κράτος.

Για την καινούργια αυτή κοινωνία υπάρχει και λειτουργεί η κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ. Μέσα από αυτήν οι ενεργοί πολίτες δίνουν τις σκέψεις και τις προτάσεις τους για μια Νέα Ελληνική Κοινωνία.

ΕΦΗΜ. ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

ΠΡΟΤΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

Επειδή οι πολίτες ως ιδιοκτήτες των χρημάτων τους δικαιούνται να γνωρίζουν που διατίθενται τα χρήματα που εισφέρουν στο Κράτος, απαιτούμε:

1) Εις τα εκκαθαριστικά σημειώματα της Εφορίας όπου αναγράφεται το ποσό που πρέπει να πληρώσει ο κάθε πολίτης, να υπάρχει ανάλυση σε ποια Υπουργεία κατανέμονται οι όποιες πληρωμές του πολίτη.

2) Τα Υπουργεία να δημοσιεύουν (μέσω INTERNET) καθένα ξεχωριστά όλες τις πληρωμές

των πολιτών, που εισέπραξαν και αναλυτικά σε τι δαπάνες τους καταναλώθηκαν τα χρήματα αυτά.

3) Όλα τα έσοδα κάθε Υπουργείου από δάνεια ή άλλες μεταφορές να αναγράφονται αναλυτικά με άμεση ανάλυση σε ποιες δράσεις διατέθηκαν τα έσοδα αυτά.

Η διαφάνεια των οικονομικών συναλλαγών θα εδραιώσει την αξιοπιστία και την ίδια τη Δημοκρατία.

Κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

Πολίτες δεν χρειάζεται
περισσότερη δουλειά.
Χρειάζονται σκέψεις.
Στείλτε μας.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

Γνωρίζετε ότι:

Σύμφωνα με έρευνα της «Ευρωπαϊκής Σχολής Management και Τεχνολογίας» (ESMT) του Βερολίνου, το 95% των 220 δις ευρώ που έχει λάβει η Ελλάδα από την αρχή της κρίσης, ως δάνεια από τον μηχανισμό στήριξης, σώθηκαν κυρίως ευρωπαϊκές τράπεζες.

Ειδικότερα σύμφωνα με την έρευνα, αναλήψεις 86,9 δις ευρώ χρησιμοποιήθηκαν για την εξόφληση παλαιών χρεών 52,3 δις για την αποπληρωμή τόκων και 37,3 δις για την επανακεφαλοποίηση των ελληνικών τραπεζών. Μόνο 9,7 δις δηλαδή λιγότερο από 5% κατέληξαν στον Ελληνικό προϋπολογισμό και επομένως, ήταν προς όφελος των πολιτών.

Έτσι εξυπηρετήθηκαν οι Ευρωπαϊκές τράπεζες, στις οποίες ώφειλε η Ελλάδα και το νέο χρέος το επιβαρύνθηκαν οι λαοί της Ευρώπης.

Χωρίς να ερωτηθούν αν το δέχονται, οι λαοί τους.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ: ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΣΚΟΥΛΑ 2 ΡΕΘΥΜΝΟ, ΤΗΛ: 2831035042, ΦΑΞ: 2831023392,
E-MAIL: k.kainotomia@gmail.com SITE: www.koinonikikainotomia.gr
FACEBOOK: Κοινωνική Καινοτομία <https://www.facebook.com/k.kainotomia/>.

Η έκδοση της εφημερίδας «Κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ» δίνει το χρονικό περιθώριο στους αναγνώστες της, να στείλουν τις κοινωνικές καινοτόμες προτάσεις τους, στην εφημερίδα στο φαξ 2831023392 ή στο e-mail: k.kainotomia@gmail.com

Οι προτάσεις αυτές θα παρουσιάζονται είτε ως άρθρο, είτε ως μέρος των διαλόγων, στα επόμενα φύλλα.

Για τον σκοπό αυτό σε κάθε έκδοση, θα αναγράφονται τα θέματα που θα συζητηθούν στην επόμενη έκδοση της 31/7/2017. Τα θέματα αυτά είναι:

1. ΚΟΙΝΩΝΙΑ	ΑΡΘΡΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ
2. ΚΡΑΤΟΣ	" "
3. ΑΓΟΡΑ	" "
4. ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΟ	" "
5. ΧΡΗΜΑ ΚΑΙ ΕΞΟΥΣΙΑ	" "
6. ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ:	" "
7. ΚΑΙΝΟΤΟΜΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ:	" "
8. ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ:	Α) ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ, Β) ΑΡΕΤΗ ΤΗΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΤΗΤΑΣ, Γ) ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΖΩΗΣ

Η εφημερίδα «Κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ» κυκλοφορεί σε συγκεκριμένα σημεία πώλησης στην ΚΡΗΤΗ. Τα σημεία αυτά αναγράφονται στην ιστοσελίδα. www.koinonikikainotomia.gr, στην οποία αναρτώνται αναλυτικά όλες οι εκδόσεις της εφημερίδας

Το αντίτιμο για την εφημερίδα είναι προαιρετικό. Στα σημεία πώλησης οι εφημερίδες διατίθενται σε ιδιαίτερο σταντ πάνω στο οποίο υπάρχει «κουμπάρας» στον οποίο ο αναγνώστης προαιρετικά εισφέρει την οικονομική βοήθεια του, για την συνέχιση της έκδοσης της εφημερίδας. Η οικονομική διαχείριση της εφημερίδας δημοσιεύεται σε κάθε έκδοση όπως παρακάτω.

1. ΔΑΠΑΝΕΣ: ΕΚΤΥΠΩΣΗΣ 4.100 € - ΔΙΑΝΟΜΗΣ..... - ΙΔΡΥΣΗΣ: 1.716 € - ΛΟΙΠΑ.....
2. ΕΣΟΔΑ: ΙΔΡΥΤΙΚΕΣ ΕΙΣΦΟΡΕΣ 1.800 € - ΚΟΥΜΠΑΡΑ: 3.600 €
3. Εισφορές εκτός από τους κουμπάρδες δεν γίνονται δεκτές.

Την εφημερίδα διαχειρίζεται η Μη Κερδοσκοπική εταιρεία «Κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ» με έδρα Σκουλά 2, Ρέθυμνο, τηλ 2831035042, φαξ 2831023392. Υπεύθυνος: κ. Δημήτρης Ηλιάκης, e-mail: demeliakis@gmail.com, τηλ: 6974322338, facebook: Κοινωνική Καινοτομία, <https://www.facebook.com/k.kainotomia/>.

ΣΗΜΕΙΑ ΔΙΑΝΟΜΗΣ ΕΝΤΥΠΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

ΝΟΜΟΣ ΧΑΝΙΩΝ

- Καστέλι Κισσάμου, περίπτερο έναντι 1ου Γυμνασίου κ. Γεώργιος Τσουρουανάκης τηλ. 6972289878
- Χανιά, καφετέρια ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ οδός: Χατζ. Νταλιάνη 40. κ Σπύρος Ανδρουλάκης. τηλ 6973350988
- Χανιά Πολυχώρος ΜΕΓΑΛΟ οδός: Γρηγορίου Ε' 69. τηλ 2821072352
- Παλαιχώρα καφετέρια ΚΟΚΟΝΑΤ κ. Αντώνης Σεργιντάνης τηλ. 6971655429
- Βρύσες Αποκορώνου καφετέρια LA LUNA κ. Γιάννης Κασσαπάκης τηλ 2825051500
- ΚΤΕΛ Χανίων - Καστελλίου - Παλαιχώρας - Βρυσών

ΝΟΜΟΣ ΡΕΘΥΜΝΟΥ

- Ρέθυμνο: Κέντρο Τύπου Μοάτσου. κ. Χαρίση Ελευθερία τηλ 2831025935
- Ρέθυμνο: Βιβλίο Τύπου, Ηγουμένου Γαβριήλ 137
- Ρέθυμνο: Cui de sac, κ. Χαμογιωργάκης (Πλατεία Τίτου Πετυχάκη - Πλάτανος)
- Ανώγεια super market ΑΡΙΑΔΝΗ κ. Τάσος Σταυρακάκης
- Πλακιάς super market ΠΛΑΚΙΑΣ κ. Μπάμπης Βιταλάκης τηλ. 2832032280
- Πέραμα, καφετέρια REVANS, τηλ 2834023319
- Μελιδόνι Μυλοποτάμου
- ΚΤΕΛ Ρεθύμνου

ΝΟΜΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

- Ηράκλειο Δισκοπολείο Αεράκης τηλ. 6980976609 (Πλατεία Κοραή)
- Ηράκλειο Κέντρο Τύπου κ. Βαγγελιώ Κουτάντου τηλ. 2810231090
- Μοίρες - ΚΤΕΛ Ηρακλείου
- Βιάννος καφέ ΑΔΑΜΑΚΗΣ κ. Ειρήνη κ υιός Πετράκης τηλ 2895022249
- ΚΤΕΛ Χανίων - Ρεθύμνου
- ΚΤΕΛ Ηρακλείου - Λασιθίου

ΝΟΜΟΣ ΛΑΣΙΘΙΟΥ

- Ιεράπετρα - ΚΤΕΛ Λασιθίου
- Άγιος Νικόλαος καφετέρια Αστέρια λιμάνι Αγίου Νικολάου κ. Μιχάλης Σγουρός τηλ. 6944714853
- Άγιος Νικόλαος - ΚΤΕΛ Αγίου Νικολάου
- Σητεία καφετέρια ΚΑΦΕ, οδός Καραμανλή Λιμάνι κ. Κοτζαμποξάκης τηλ 6975779052, 2843025131
- Σητεία - ΚΤΕΛ Λασιθίου